

Des de l'estratosfera

VICENÇ VILLATORO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10.01.10

Alfonso Guerra ha dit que els polítics catalans en general i el president **Montilla** en particular viuen a l'estratosfera. El president **Montilla** ha insinuat que potser el que viu a l'estratosfera és el mateix **Alfonso Guerra**. Potser tots dos tenen raó. Potser som en una situació en la qual el conjunt de la política catalana, vista des de Madrid, està situada a l'estratosfera, per no dir que és un planeta diferent. De la mateixa manera que, des de Catalunya, la visió que es té de la política catalana a Madrid, per part del PP però també de gent del PSOE, ens sembla també pintoresca i estratosfèrica.

És obvi que Catalunya té una dinàmica política pròpia. Per això el mapa polític català ha estat sempre diferent i ha comptat amb l'existència i l'hegemonia de forces polítiques específiques: la Lliga, Esquerra Republicana, Convergència i Unió... El PSC ¿és l'excepció o és un exemple més d'aquesta regla? Al meu parer, el PSC obté excel·lents resultats a Catalunya precisament quan és capaç de definir-se com un partit que juga amb les regles del joc de la política catalana. Que pertany al sistema polític català. Un sistema que vist des de Madrid amb la perspectiva d'**Alfonso Guerra** està situat a l'estratosfera.

Alfonso Guerra i **José Montilla** representen el mateix projecte polític i ideològic. El del PSOE i el del PSC. Tots dos són socialistes i federalistes. Però ja es veu que en la defensa de les mateixes idees no tenen la mateixa estratègia. És lògic. Juguen la partida en dos taulers d'escacs

diferents, que tenen lògiques diferents. Quan **Alfonso Guerra** estava en la primera línia política, els nacionalistes catalans desitjaven amb fervor que vingués a participar en els mítings del PSC. Perquè a **Guerra** el llenguatge, la sensibilitat i les regles del joc de la política catalana ja llavors li resultaven estratosfèriques.

El PSOE hauria de ser conscient que les seves idees de fons seran més efectives i tindran més futur a Catalunya si es presenten a la manera de **Montilla** que a la manera de **Guerra**. Parlant en termes empresarials, si realment el producte a vendre és el mateix, a Catalunya és millor vendre'l amb l'estratègia comercial del president **Montilla** que no pas amb la d'**Alfonso Guerra**, perquè **Montilla** coneix quines són les característiques del mercat polític català, mentre que a **Guerra** aquest mercat li sembla incompreensible i estratosfèric.

L'estratègia de **Montilla** no és una deslleialtat al PSOE, sinó una manera intel·ligent de defensar a Catalunya el que en teoria defensa el PSOE: una solució federal que garanteixi l'encaix de Catalunya a Espanya. Pensi el que pensi **Guerra**, el president de la Generalitat, **José Montilla**, no està traient Catalunya d'Espanya. Està buscant la manera de convèncer-la perquè s'hi quedi.